

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-204/13

**Finanzamt Saarlouis
împotriva
Heinz Malburg**

(cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof)

„Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Originea și sfera de aplicare a dreptului de deducere — Dizolvarea unei societăți de către un asociat — Dobândirea unei părți a clientele acestei societăți — Aport în natură într-o altă societate — Plata taxei aferente intrărilor — Deducere posibilă”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 martie 2014

Armonizarea legislațiilor fiscale — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Deducerea taxei achitate în amonte — Originea și sfera de aplicare a dreptului de deducere — Dobândirea de către unul dintre asociați a unei părți a clientele unei societăți în vederea cesiunii acesteia cu titlu gratuit către o nouă societate — Drept de deducere — Inexistență — Principiul neutralității fiscale — Inaplicabilitate

[Directiva 77/388 a Consiliului, art. 2 alin. (1), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 17 alin. (2) lit. (a)]

Având în vedere principiul neutralității taxei pe valoarea adăugată, articolul 4 alineatele (1) și (2), precum și articolul 17 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă 77/388 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7/CE, trebuie să fie interpretate în sensul că un asociat al unei societăți civile de consultanță fiscală, care dobândește de la această societate o parte a clientele numai cu scopul de a o ceda în mod direct și cu titlu gratuit către o societate civilă de consultanță fiscală nou-înființată în care deține majoritatea capitalului, pentru ca aceasta din urmă să beneficieze de clientela respectivă în vederea desfășurării activității profesionale, fără însă ca această clientelă să intre în patrimoniul societății nou-înființate, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte aferente dobândirii clientelei în discuție.

Astfel, această cesiune a clientelei către noua societate este „gratuită” și nu intră, așadar, nici în domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (1) din A șasea directivă, care privește doar livrările și prestările efectuate cu titlu oneros, nici în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă, care privește exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

Pe de altă parte, principiul neutralității fiscale se reflectă în regimul deducerilor, care urmărește să degreveze în întregime întreprinzătorul de sarcina taxei pe valoarea adăugată datorată sau achitată în cadrul tuturor activităților sale economice. Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată garantează, prin urmare, perfectă neutralitate în ceea ce privește sarcina fiscală corespunzătoare tuturor activităților economice, indiferent de finalitatea sau de rezultatele acestora, cu condiția ca activitățile

menționate să fie ele însele supuse la plata acestei taxe. Principiul neutralității fiscale nu se aplică, așadar, într-o situație de cesiune cu titlu gratuit a clienței către o societate, care nu este o operațiune care intră în domeniul de aplicare al taxei pe valoarea adăugată.

(a se vedea punctele 36, 41, 42 și 47 și dispozitivul)